

РЕШЕНИЕ

№ 3130

гр. София, 05/09/2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 02/20/2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Славия Тодорова, като разгледа дело номер **11673** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Води се по жалба вх.№ 30193/25.10.18г на В. Т. Б. от [населено място] срещу Заповед № Л-299/26.09.18г на Началника на Затвора –С. /първоначално е била депозирана срещу Мълчалив отказ на Началника на Затвора –С. по негово заявление № 800/19.09.18г/.

В жалбата, в уточняващите жалби и в съдебно заседание се твърди, че обжалваната заповед е незаконосъобразна, тъй като е заявено от жалбоподателя желание да му бъде предоставен достъп до цялото му кадрово досие, но ответникът разпорежда да се процедира само относно съдържащи се в досието документи за евентуално налагани наказания на заявителя.Така ответникът не се е произнесъл по предмета на заявлението, като го е ограничил, освен това заповедта има порок на формата/липсват посочен адресат-заявителя и посочен издател/, като не му е връчена/а засяга пряко негови права и законни интереси/. Заявлението отговаря на норм.изисквания, като съдържа мотиви на искането за предоставяне на цялото досие.Комисията е връчила на заявителя протокол, в който обаче не е направила преценка дали и кои документи от досието не следва да му се предоставят и кога следва да се запознае с досието си.Комисията е изпълнила разпореденото в обж.заповед, като е извършила само проверка дали в досието имо документи, касаещи наложени наказания на заявителя. По този начин, при процедиране по изкуствено и погрешно стеснен предмет на заявлението, в крайна сметка на заявителя не е предоставен заявения достъп до цялото му досие/изобщо не е разгледано такова искане/. В съдебно заседание

проц.представител адв. И. развива подробно тези доводи, като твърди, че вместо да се разгледа предмета на заявлението, ответникът е процедирал по мотива от заявлението.Моли се за отмяна на заповедта и връщане на преписката на ответника с указание да процедира по предмета на заявлението, като предостави достъп до цялото досие на заявителя в указан срок.Моли се и за присъждане на разноски.В депозираните писмени бележки са развити същите доводи, като се сочи, че е налице отказ за достъп до цялото досие, осъществен както конклюдентно, така и чрез погрешно стесняване предмета на процедиране.

Ответникът Началника на Затвора –С. се представлява в заседание от юрк. М., като оспорва жалбата, претендира юриск.възнаграждение и възразява за прекомерност на адв.хонорар.Твърди се, че правото на служителите да се запознаят с досието си не е безусловно и подлежи на преценка от органа, който не е длъжен да предостави достъпа.З. е бил осведомен от назначената Комисия, че в досието му няма документи, касаещи наложени му наказания/което е било водещият мотив на заявителя да поиска достъп до досието си/. След като е надлежно установено, че такива документи няма по досието, няма основание да му се предоставя достъп във връзка с посочения от него мотив, т.е. заявлението е немотивирано към момента. Ако продължава да желае достъп до досието, заявителят следва да дефинира нов мотив на искането си. В писмен отговор по жалбата тези аргументи са подробно развити.

Съдът намира жалбата /първоначално депозирана срещу мълчалив отказ, а впоследствие срещу изрично произнасяне на ответника по заявление вх.№ 800/19.09.18г/, за допустима за разглеждане. Същата е депозирана в срока и съгл. изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация /подател на заявлението/, срещу волеизявление на компетентния орган-адресат на заявлението, пред надлежния съд.Поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № Л-1997/2/26.04.18г на ГД на ГД“ИН“-МП е наредено Б. /инспектор IVта степен /социална дейност и възпитателна работа/ в Затвора-С. I-ва категория, да изпълнява служебните си задължения в затворническо общежитие „К.“ I-ва категория, считано от датата на запознаване със заповедта/27.04.18г/ до отпадане на необходимостта.

Със заявление вх.№ 800/19.09.18г /вх.№ 8072/21.09.18г на Затвора-С./, Б. е поискал на осн. чл. 26 и чл. 27 вр. чл. 24 от Инструкция № 8121з-532/14г от Началника на Затвора-С. предоставяне на достъп до цялото му кадрово досие, като сочи мотиви за искането си- да разбере дали срещу него са водени дисц.производства, преписки и проверки и ако са водени, да се запознае с наличните в досието материали по тях. Със Заповед № Л-299/26.09.18г, Началникът на Затвора –С. се произнася по заявление вх.№ 8072/21.09.18г , като сформира Комисия, определя състава ѝ и ѝ разпорежда да извърши проверка по досието на заявителя за наличие на заявените в заявлението документи , като при наличие на такива документи /за водени дисц.производства, преписки и проверки/, да определи време и място за запознаване на заявителя с тези документи. Видно от протокол от 31.10.18г /връчен на Б. на 06.11.18г/, Комисията в изпълнение на заповед № Л-299/26.09.18г извършва проверка на личното кадрово досие на Б. за наличие на материали за водени срещу него дисц.производства, преписки и проверки в периода на служ. му правоотношение с ГД“ИН“, като констатира липсата на такива материали и определя дата и място за запознаване на заявителя с тази констатация на Комисията/запознат е на 06.11.18г/.

Едновременно с това Б. е депозирал и заявление вх.№ 803/19.09.18г до Главния Директор на ГД“ИН“-МП, депозирано чрез Началника на Затвора-С., с което моли да му бъде издадено удостоверение дали срещу него са водени дисц.производства, преписки и проверки и ако такива са налични, да му бъде дадена възможност да се запознае с материалите по тях.Липсват данни за произнасяне по това заявление.

При така установеното, Съдът намира от правна страна следното:

Съобразно изричната разпоредба на чл.145 ал.1 от АПК ,от компетентността на Съда е да се произнесе по законосъобразността на оспорения административен акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и спазена ли е установената форма,спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съответства ли на целта на закона.

С Инstrukция № 81213-532/14г на М-ра на вътр.работи се определя реда за съхраняване и ползване на личните кадрови дела/ЛКД/ на служителите от МВР. Съгл. чл. 3 от Инstrukцията, ЛКД се съставят и водят от звената „Човешки ресурси“ на съответните структури, като съгл. чл. 26 т.3, заявлението на служител , желаещ да се запознае със своето ЛКД или материали от него, се депозира до ръководителя на структурата, в която се води и съхранява неговото ЛКД. Доколкото Б. е назначен на работа в Затвора-С., въпреки че изпълнява служебните си задължения в затворническо общежитие „К.“ от 27.04.18г, неговото ЛКД се съхранява и води в звено „Човешки ресурси“ на Затвора-С.. Поради което и надлежен адресат на заявлението и респ. ответник/издател на обж.заповед/ е ръководителят на структурата, т.е. Началника на Затвора-С..Съдът намира, че обж.заповед, т.е. произнасянето по заявлението, е направено от компетентен орган в кръга на предоставените му по Инstrukцията правомощия.

Заповедта е издадена в писмена форма, в изпълнение общата норма на чл. 59 ал.1 от АПК, като съдържа част от реквизитите по чл. 59 ал.2 от АПК, вкл. посочени правни основания. Видно от съдържанието ѝ, тя представлява произнасяне/изрично волеизявление на надл.орган/ по заявлението с вх.№ 8072/21.09.18г на Затвора-С. , с което Б. е поискал на осн. чл. 26 и чл. 27 вр. чл. 24 от Инstrukция № 81213-532/14г предоставяне на достъп до цялото му кадрово досие. Заповедта съдържа разпоредителна част /адресирана до назначена от него Комисия по случая, на която се възлага да уведоми заявителя за резултатите от изрично възложена ѝ проверка за налични по делото материали от определен вид/.

Съдът намира заповедта за издадена при пороци във формата, процесуално и материално незаконосъобразно по следните съображения:

Ответникът е сезиран със заявление по чл. 24 от Инstrukцията- за запознаване с материалите от личното кадрово дело на заявителя, т.е. с цялото дело.Заявлението е сезирано по реда на чл. 26 т.3 от Инstrukцията, като има съдържанието по чл. 27 от Инstrukцията- изрично е посочена втората хипотеза на тази норма/иска се запознаване с цялото дело, като са посочени мотиви/. Ответникът неправилно е приел, че е сезиран със заявление по първата хипотеза на чл. 27 от Инstrukцията/искане за запознаване с конкретни документи/материали от делото/, и като погрешно е преценил предмета на заявлението, погрешно е процедирал заявлението/това е обусловило ограниченият обхват на разпореденото с обж.заповед/.Правилно ответникът е назначил комисия по чл. 29 ал.1 предл. второ вр. ал.5 от Инstrukцията, със състав по ал.2 на чл. 29, но е дал неправилно разпореждане на комисията относно обхвата на разглеждането на заявлението. Комисията е следвало да се произнесе по

заявлението за достъп до цялото дело, като предварително процедира по чл.31 , след това по чл. 30 и накрая по чл. 32 и чл. 33 от Инструкцията.

Поради което заповедта следва да се отмени и преписката да се върне на ответника за ново произнасяне по заявление вх.№ 800/19.09.18г /вх.№ 8072/21.09.18г на Затвора-С./ . Като се вземе предвид, че Б. е поискал на осн. чл. 26 и чл. 27 вр. чл. 24 от Инструкция № 8121з-532/14г предоставяне на достъп до цялото му кадрово досие. Кое заявление следва да се процедира в този му обхват/като се назначи комисия, а тя процедира по реда на чл. 31, след това чл. 30 и чл. 32 от Инструкцията/. Ответникът не разполага с оперативна самостоятелност да преценява каква част от заявлението да процедира, а следва да действа в условията на обвързана компетентност, като назначи комисия, която да разгледа заявлението в неговата цялост, така както е било депозирано. Комисията има правомощие и едновременно задължение да извърши предварителните проверки по чл. 31 от Инструкцията, като след това също действа в условията на обвързана компетентност и следва да процедира по чл. 30 и чл. 32 от Инструкцията/т.е. определя и запечатва/вади от ЛКД само документи, с които заявителя няма право да се запознае, уведомява го за тях и основанието , като му предоставя достъп до делото/.

Предвид изхода на делото, претенцията на жалбоподателя за разноси е основателна по чл. 143 ал.1 от АПК. Следва да му се присъдят 10лв дър.такса и 500лв договорен и внесен адв. хонорар /мин. размер по чл. 8 ал.3 от Наредба № 1/04г/, във връзка с основателното за Съда възражение по чл. 78 ал.5 от ГПК на ответника за прекомерност на претендиран хонорар от 600лв.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.1 и 2 и чл. 173 ал.2 вр. чл. 174 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № Л-299/26.09.18г на Началника на Затвора –С. по жалба вх.№ 30193/25.10.18г на В. Т. Б. от [населено място].

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на Началника на Затвора –С. за процедиране по заявление вх.№ 8072/21.09.18г на В. Т. Б., съобразно задължителните указания по тълкуване и прилагане на норм.акт, дадени в мотивите на настоящото решение, като ОПРЕДЕЛЯ СРОК – 7мо дневен.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14дневен срок от съобщението.

Съдия: